

Spørgsmaal eller om Maaden, hvorpaa Evidensene skulle afgives, angives i § 227.

Forsaauidt det i § 228 er foreskrevet, at en Rævnings Stemme, naar han har svaret benægtende paa Hovedspørgsmaalet, ikke bliver at afgive med Hensyn til de følgende Spørgsmaal, der ere stillede under Forudsætning af den Anklagedes Skyld, men dog at medregne i den for den Anklagede gunstigste Retning, bemærkes, at denne Regel kan finde Anvendelse, naar der er den nødvendige Stemmeskerhed for den Anklagedes Skyld, men derefter Meningsulighed angaaende Tilstedeværelsen af formildende eller skjæpende Omstændigheder; i saadanne Tilfælde vil det formentlig være urigtigt at lade den Rævning, der har stemt for, at den Anklagede skulde erklæres ikke skyldig, stemme om Spørgsmaal, der jo efter hans Mening maa bortfalde, men paa den anden Side maa der ved Afgjørelsen af saadanne Spørgsmaal fordres samme Stemmeskerhed, som naar alle Rævninger stemme, altsaa f. Ex. 8 Stemmer for Tilstedeværelsen af skjæpende Omstændigheder, medens derimod Tilstedeværelsen af formildende Omstændigheder maa antages bevist, uagtet af 9 Rævninger, som have afgivet Stemme, de 6 have erklæret sig derimod, fordi de 3 Ikkestemmende medregnes i den for Anklagede gunstigste Retning. Hensigtsmæssigheden af den i Sens Slutning optagne Bestemmelse, at Rævningerne kunne finde Anklagede skyldig i en mindre Forbrydelse, end den i Anklagekjendelsen eller Spørgsmaalene nævnte, forsaauidt den mindre Forbrydelse er indbefattet under den sidstnævnte, saaledes f. Ex. finde en Anklaget skyldig i Drab, naar Anklagen lyder paa Mord, er formentlig indlysende. Den vil navnlig ogsaa kunne finde Anvendelse, naar der ikke i Henhold til § 220 er stillet særligt Spørgsmaal, om den Anklagede er skyldig i forsættelig eller kun i uagtsom Lovovertrædelse, om Forbrydelsen er fuldbyrdet eller forsøgt, om den Anklagede er Hovedmand eller kun Medskyldig, forsaauidt Rævningerne antage Strafskylden mindre end den, Anklagen lyder paa.

Det Hovedpunkt, hvori nærværende Udkast afviger fra Hages, er imidlertid Afgjørelsen af

Spørgsmaalet, om, med hvilken Stemmeskerhed Rævningernes Erklæring skal afgives. Herom indeholder Hages Udkast § 253 den Regel, at naar Rævningerne ikke kunne blive enige om deres Erklæring, saa at Enstemmighed for Frifindelse eller Fordømmelse ikke kan tilveiebringes, og de have været samlede i 6 Timer fra den Tid, de begyndte deres Raadslagning, er et Antal af 7 tilstrækkeligt til at erklære „skyldig“, samt at alle formelle Spørgsmaal afgjøres ved Stemmeskerhed, dog at Formandens Stemme gjør Udslaget i Tilfælde af Stemmelighed. Folketingsudvalget har med Hensyn hertil bemærket, at det vistnok maa indrømmes at være en altfor vidt gaaende Forbring, ubetinget at kræve Enstemmighed ved Rævningernes Besvarelse af de dem forelagte Spørgsmaal; selv i England, hvor en saadan Regel gjælder ved Rævningeretterne, er der delte Meninger, om den ikke bør forandres, og Udvalget finder det i alt Fald ikke tilraadeligt nu at indføre den hos os. Paa den anden Side forekommer simpel Stemmeskerhed, som Hages Udkast lader være nok, ikke Udvalget at frembyde tilstrækkelig Betryggelse, navnlig ved Institutionens Begyndelse, hvor det i saa høj Grad vil gjælde om at forebygge, at den Mening skulde vinde Indgang hos Befolkningen, at Rævningeretterne ikke tilstrækkeligt varetage den Anklagedes Liv. En noget stærkere Stemmeskerhed for at sælde den Anklagede skyldig, f. Ex. 8 eller 9 Stemmer, vilde efter Udvalgets Mening bedst træffe det Rette, og ved Siden heraf kunde det være ønskeligt om muligt at finde yderligere Betryggelse for en grundig og omfattende Overveelse og et Værn mod overulede Domfældelser i visse nærmere Forstrifter om Rævningernes indbyrdes Raadslagninger m. v.; men det har ikke forekommet Udvalget indlysende, at dette Maal vilde naaes ved Udkastets Paalæg til Rævningerne om i Tilfælde af Meningsforskjellighed altid at skulle blive samlede et vist Antal Timer.

De anførte af Udvalget fremhævede Betragtninger kan Ministeriet i det Hele tiltræde, og man har derfor ogsaa, saavel ved Affattelsen af hele dette Udsnit, som særligt ved § 230, taget Hensyn hertil. Man har troet at kunne lade